

All in the family

Hij doorliep zijn opleiding bij zowel Ajax als AZ. Daarna volgde voor Ruben Schaken een carrière bij Cambuur, Veendam, VVV, Feyenoord, Inter Bakoe en ADO Den Haag. In zijn periode van vijf seizoenen bij Feyenoord kwam hij zeven keer uit voor het Nederlands elftal, waarin hij twee keer scoorde. Inmiddels brengt de 43-jarige Ruben Schaken zijn liefde voor het voetbal over aan zijn zoons, die hij hoogst persoonlijk klaarstoomt voor een profcarrière. Jerayno Schaken heeft al getekend bij Feyenoord en Kirayno Schaken staat onder contract bij Heerenveen. Een bijzonder familiebedrijf.

Kirayno Schaken, Devayo Schaken,
Ruben Schaken en Jerayno Schaken

Je bent zeven jaar geleden als profvoetballer gestopt, wat heb je sindsdien gedaan? Ruben Schaken: ‘Na mijn eerste jaar bij Feyenoord ben ik een voetbalschool gestart. Daar ben ik na mijn carrière mee doorgegaan. Ik had eindelijk tijd om het groter te maken en dat is me gelukt. Ik ben er nu volop mee bezig.’

Waarom juist een voetbalschool? ‘In mijn eerste jaar bij Feyenoord kreeg ik een zware blessure. Bleek slijtage aan mijn kraakbeen te zijn. Vervolgens kon ik kiezen tussen een kijkoperatie of gaten laten boren en een heel medisch verhaal. Het werd het laatste. Met een revalidatie van negen maanden. Toen moest ik toch gaan nadenken over mijn toekomst, omdat het nog de vraag was of ik ooit fit genoeg zou worden om op het hoogste niveau mee te kunnen. Daarom ben ik de voetbalschool gestart. Meteen liet ik mijn zoons Jerayno en Kirayno meetrainingen, die toen vijf en zes waren. Dat deden we twee keer in de week en ik kon al zien dat die twee van mij heel talentvol waren. Motorisch waren ze dik in orde.’

In hoeverre is je eigen verleden hier van invloed op geweest? ‘Wat ik in de jeugd tekort kwam waren extra trainingen en dat wilde ik voor mijn eigen zoons anders doen en ook meegeven aan andere kinderen. Vervolgens bleek dat de metho- diek die ik ontwikkeld had werkte. Heel veel kinderen van mijn voetbalschool gingen naar een profclub. Ook die van mij. In de ruim twintig jaar dat ik dit doe, zijn er meer dan vijftig talenten in het betaald voetbal terecht gekomen. Tot PSV, Feyenoord, Ajax en FC Utrecht aan toe. Scouts van PSV bellen zelfs om hier in mijn tuin te mogen kijken. Staan ze op dat kleine stukje kunstgras allerlei notities te maken. Overigens gaat het er niet alleen om dat iedereen bij een profclub terecht komt, maar ook op goede amateurniveau’s. Het is gewoon leuk als je toch een meer- waarde kan zijn voor spelers die de stap naar een hoger niveau willen maken.’

Er is dus letterlijk sprake van een familie- bedrijf. ‘Het is inderdaad wel Voetbal- school Schaken en daar ga ik heel serieus mee om. Mijn naam is eraan verbonden en die probeer ik hoog te houden. In totaal

heb ik altijd wel zo’n veertig deelnemers. Ik werk ook met verschillende groepen, tot recreanten aan toe en dat is wat speelser. De jongens die een profcarrière ambiëren moeten natuurlijk wat meer gedrild worden. Dat wordt van begin af aan serieus en heel gedisciplineerd aangepakt.’

Beperkt jouw voetbalschool zich tot de technisch en tactische aspecten of is er ook sprake van een ander soort begelei- ding? ‘Dat laatste doe ik niet. Mijn ding is om ze op voetbal- en mentaalgebied sterker te maken. Pas als ze het betaald voetbal ingaan krijgen ze met een makelaar te maken en komen ze in de hele mallemo- len terecht. Dan kunnen ze mij altijd bellen voor advies. Dat doe ik natuurlijk wel, maar voor de rest trek ik mijn handen ervan af. Ik laat geen spelers contracten tekenen om er later aan te kunnen verdienen. Ik ben er puur voor het voetbal, voor die jongens. Het zakelijk gebeuren laat ik aan de ouders over.’

Wat houdt jouw methodiek in? ‘Die is een beetje afgekeken van Wiel Coerver en daar heb ik mijn eigen draai aan gegeven. Het voetbal heeft zich verder ontwikkeld, is sneller geworden. Ik ben ook van het herhalen en train heel specifiek en positiegericht. Zelf was ik stijf rechts en kon een beetje met links schieten. Mijn beide zoons kunnen zowel met links als rechts heel goed afwerken. Een detail dat ik ze wekelijks meegaf en verwerkt heb in de oefenstof. Actie, schieten met links. Actie, schieten met rechts. En dat elke week herhalen. Zo kom je wekelijks op 200 tot 300 doelpogingen. Als je dat een jaar lang doet, dan wordt je uiteindelijk prima tweebenig.’

Leidt je specifiek aanvallers op? ‘In het aanvallen zit natuurlijk wel de meeste expertise. Vanwege mijn achtergrond melden zich veel buitenspelers aan, maar ook verdedigers en middenvelders. Maar tweederde van de voetballers op mijn school is wel aanvaller. Ook alle drie mijn zoons. Alle drie buitenspelers die op beide flanken uit de voeten kunnen. Jerayno en Kirayno staan zowel links- als rechtsbuiten en je ziet geen verschil. Vorig seizoen was voor mij heel speciaal, toen ze allebei in de onder 17 van Heerenveen speelden, omdat

Jerayno een leeftijdsgroep was doorge- schoven. Ik kreeg kippenvel om mijn zoons op de twee flanken te zien staan en hoe ze ook van kant gingen switchen. Toen ze ook nog kampioen werden, was dat voor mij als vader wel heel bijzonder.’

Wat vind je van het niveau van opleiden in Nederland? ‘Dat is absoluut omhoog gegaan. Omdat Jerayno eerst bij Ajax en Kirayno bij Feyenoord gezeten heeft, heb ik de opleidingen goed kunnen vergelijken. Toen vond ik dat Ajax het beter op orde had dan Feyenoord, dat nog op het oude Varkenoord zat. Nu zit Jerayno bij Feyenoord en was ik aangenaam verrast toen ik zag hoe mooi het daar geworden is. Ook qua opleiding heeft de club goede stappen gemaakt en is zelfs Ajax voorbij gestreefd.’

Je hebt zowel bij Ajax als AZ in de opleiding gezeten. Zag je toen al in Alkmaar de contouren van de veel geprezen opleiding van nu? ‘Jazeker. Ze reden al rond met busjes om de talenten thuis op te halen. We trainden toen nog bij AFC’34 en het verrast me niet dat AZ nu te boek staat als de beste opleiding van Nederland. Bij Ajax was het allemaal harder vergeleken bij AZ, waar het gedisciplineerd, maar ook gemoedelijker was. Misschien is dat ook de reden waarom ze soms heel wisselend presteren. En dat moet ik Ajax nageven, de hardheid die ze van jongs af aan erin proberen te brengen filtert wel of een speler straks klaar is voor de Johan Cruijff Arena. Waar iedereen keihard is als je niet levert en daar moet je tegen kunnen. Je kan van alles van Ajax vinden, maar Ajax is wel een club waar de constante druk van winnen aanwezig is. Daar draait alles om.’

Hoe simuleer je dat in je voetbalschool? ‘Die jongen van zeven van mij train ik momenteel intensief en ik moest hem pedagogisch anders aanpakken dan mijn andere jongens. Die wilde maar één ding en dat was profvoetballer worden. Devayo vond het eerst vooral leuk en het duurde even voordat hij dezelfde mindset kreeg als zijn broers. Nu is-ie hongerig. Hij ging stage lopen bij Ajax, terwijl hij pas twee weken op voetbal zat. Na die stage stond-ie te huilen. Hij dacht dat-ie heel goed was,

maar had van die kleine Marokkaantjes en kleine Surinamers allemaal bodychecks gekregen. Moest ik hem uitleggen dat dit is toegestaan en dat je in het voetbal je soms fysiek moet laten gelden. Het is jij of hij. Hij werd afgetest en vervolgens kwam hij bij me en wilde voortaan elke keer met mij mee trainen. Als je ‘m nu in de duels ziet, dan moet ik soms het hek open zetten. Hij slingert ze alle kanten op. Een half jaar later is Ajax weer terug gekomen en zien ze een heel ander kind. In die tijd heeft hij intensief met mij getraind en had ook het geluk dat ik werkelijk alle oefenstof van Ajax ken. In de zes jaar dat Jerayno bij Ajax heeft gezeten, heb ik dat allemaal

genoteerd en opgeslagen. Ik keek tijdens de trainingen niet alleen naar mijn kind, ook naar alle oefenstof. Zo heb ik een aardige database opgebouwd, want bij Feyenoord en Heerenveen heb ik hetzelfde gedaan. Bij Heerenveen hebben ze echt heel goede oefenstof en als ik bij Fey- enoord ga kijken, volg ik de oefeningen en maak soms stiekem een foto van hoe de organisatie staat. Wat dat betreft ben ik wel een perfectionist. Zo heb ik die kleine beter voor kunnen bereiden op wat hem bij Ajax te wachten staat. Daar doe ik het ook voor. Ik grijp alles aan om mijn jongens beter te maken. Als je kinderen een droom hebben en ik kan daar aan bijdragen, dan

ga ik er heel ver voor. Twee hebben inmiddels een contract en zijn goed op weg. Nu die kleine nog.’

Werk jij samen met clubs? ‘Nee, hoewel ik moet toegeven dat ze mij heel vaak bellen voor spelers. Of ik ze ken, wat hun kwaliteiten zijn. Ik merk dat ze vaak mijn advies ter harte nemen en dat is toch leuk. Jerayno is nu naar Feyenoord en het leuke is dat zijn teamgenoot bij Heerenveen daar ook een tweejarig contract heeft getekend. Daarvoor hebben ze mij gebeld of ze die jongen wel of niet moesten halen. Gezegd dat ze dat blind moesten doen.’

Hoe is de overgang van Jerayno naar Feyenoord gegaan? ‘Jeraynno zat zes

‘Mentaal ben ik ook goed op de volgende stap voorbereid’



seizoenen bij Ajax en ging daarna naar Heerenveen, waar hij op zijn 15de door- schoof naar onder 17 en een geweldig seizoen maakte. Ajax kwam terug en wilde hem een driejarig contract aanbieden. Vervolgens kwam een hele delegatie van PSV bij ons thuis. Feyenoord was de laatste. Mijn oude trainer Gaston Taument belde me en zei dat hij de volgende dag mijn zoon ging bekijken. Ik speelde open kaart en vertelde dat Ajax en PSV al met hem bezig waren en Feyenoord eigenlijk te laat was. Gaston kwam kijken, Jerayno speelde een fantastische wedstrijd en Feyenoord pakte meteen door. Tijdens het eerste gesprek was hij meteen verkocht.

Heb ik totaal geen invloed op gehad.’ **Hoe zit je bij zo’n onderhandeling? Als vader, als adviseur of als zaakwaarnemer?** ‘Dat laat ik helemaal aan een ander over. Ik heb altijd gezegd dat ik geen dubbele pet op wil. Ik wil hun papa zijn en meer niet. Er zit namens hun een zaakwaarnemer en daar zit ik wel bij. Om misverstanden te voorkomen. In eerste instantie ken je zo iemand niet en je leert elkaar alleen maar kennen als je bij de gesprekken zit. We zitten nu twee jaar bij Joes Blakborn en Nick Heesbeen en die samenwerking gaan we verlengen. Voor mij is het prettig dat zij het zakelijk faciliteren en ik verder kan genieten van de wedstrijden.’

Recentelijk deed, in opdracht van de gemeente, de Hogeschool Amsterdam onderzoek naar ruim honderd Amsterdam- se voetbalscholen. In het rapport was veel kritiek op de sterke banden met spe- lersmakelaars. ‘Zoiets is toch verschrikke- lijk? Ik doe er niet aan mee. Het enige wat ik leuk vind is kinderen trainen en kinderen beter maken, waardoor zij hun vleugels kunnen spreiden bij één van de mooie clubs die we in Nederland hebben. Ook ik heb veel verhalen gehoord over voetbalscholen die contracten hebben met agenten en kantoren. Als een jongen goed is, moet-ie zich verplicht bij zo’n kantoor aansluiten. Ik vind dat helemaal niks. Hoop

echt dat het getackeld gaat worden. Vreselijk, je hebt met kinderen te maken!’ **De gemeente Amsterdam heeft nu ook de KNVB en het Ministerie van VWS geadviseerd hiermee aan de slag te gaan.** ‘Absoluut mee eens! Vind ik heel goed.’ **Heb je zelf last van concurrerende voetbalscholen gehad?** ‘In principe niet. Ik heb geen website, dus moet het van mond tot mond reclame hebben. Mijn visitekaartje zijn de spelers die bij mij getraind hebben. Die terug komen bij hun club en moeten uitleggen waarom ze ineens zoveel beter zijn geworden. Als die dan zeggen: ‘We zijn bij Ruben Schaken in Almere geweest’, dan zorgt dat altijd voor nieuwe aanwas.’ **Waar is de voetbalschool gevestigd?** ‘Bij Zuidvogels in Huizen en hier in de tuin voor de allerjongsten. Mijn talenten komen overal vandaan. Natuurlijk uit de omgeving van Almere, maar ook uit Rotterdam. Mensen uit de buurt trainen twee tot drie keer per week en de mensen van verder komen wekelijks één tot twee keer.’ **Heb je ooit overwogen om in de oplei- ding van een club te gaan werken?** ‘Ik heb het gedaan bij SV Lelystad, op advies van Aron Winter die toen in de techni- sche commissie zat. Op een gegeven moment hadden ze een hoofd jeugdop- leiding nodig en werd ik gepolst. Dat heb ik met heel veel plezier gedaan. Wat het betaald voetbal betreft probeert mijn oude club Feyenoord het zo’n beetje elk seizoen. Omdat ik in Almere woon is de afstand naar Rotterdam echt een ding. Dat houdt in dat ik qua reistijd wekelijks twintig uur kwijt ben, terwijl ik ook vijf kinderen heb. Ik zou het geweldig vinden om bij Feyenoord te gaan werken, maar ik kan die keuze niet maken vanwege mijn gezin. En die gaat altijd voor. Misschien in de toekomst als de kinderen wat ouder zijn.’ **Hoe lang blijf je dit nog doen?** ‘Niet lang meer. Het is echt superleuk, maar ik denk nog een jaar of twee max. Eerst nog Devayo goed afleveren en dan is de mission completed.’

Zo vader, zo zoons

Voor hun 18de hebben Jerayno (16) en Kirayno (17) zich al verzekerd van een profcontract. Beiden zitten in een gastgezin: Jerayno in Rotterdam en Kirayno in Heerenveen. Jerayno maakt ook deel uit van Oranje onder 17.

Wat is het voordeel van de individuele trainingen en begeleiding geweest?

Jerayno: ‘Vanwege zijn profcarrière kon mijn vader ons meer aanreiken dan veel andere vaders. Dat heeft de stap naar het betaald voetbal een stuk makkelijker gemaakt. Ik herkende heel veel wat ik daar moest doen al van de trainingen van mijn vader.’

Vind je dat je het nodig hebt gehad?

Jerayno: ‘Vooral aan de kleine trucjes en slimmigheden heb ik veel gehad. Ook omdat andere kinderen dat niet wisten had ik een voorsprong op de rest.’

Merkte je dat voordeel ook toen je naar een betaald voetbalclub ging?

Kirayno: ‘Absoluut. We pikten ook op dat niveau oefeningen veel sneller op dan anderen.’

In hoeverre heeft je vader druk uitgeoefend om prof te worden?

Jerayno: ‘Helemaal niet. Ik ging naar zijn wedstrijden kijken en dacht: dat wil ik ook. Dan ga je zelf trainen en wordt je vanzelf hongerig om dat niveau ook te halen.’

Jullie zijn allebei buitenspelers, in hoeverre heeft het meegespeeld dat je vader dat ook was?

Jerayno: ‘Bij mij wel. Omdat hij buitenspeler was, lette ik extra op wat hij allemaal deed. Kijken als hij zijn vooractie maakt, hoe hij zijn loopactie uitvoert. Daar ging ik dan ook op trainen.’

Kirayno: ‘Voor mij lag dat anders. Ik begon in de opleiding bij Feyenoord als verdediger en had weinig met aanvallen te maken. Pas vanaf Heeren- veen ben ik geswitcht van verdediger naar aanvaller. Bij mij heeft de positie

van mijn vader dus niet meegespeeld. Ik wilde het profvoetbal in en op welke positie maakte mij niet uit.’

Jullie zitten nu allebei bij een profclub, in hoeverre trainen jullie nog met je vader?

Jerayno: ‘Af en toe doen we op zondag nog een lichte training. Beetje rustig uitlopen en dan analyseren we de wedstrijd. Vooral wat zaterdag beter had gekund. Soms oefenen we daar dan op.’

Kirayno: ‘Voor mij geldt hetzelfde. Het is een beetje finetunen van onze ontwikkeling.’

Wat is jullie ambitie voor de toe- komst?

Jerayno: ‘In het eerste van Feyenoord debuten en in de Kuip spelen. Dat ik nu bij de A-selectie zit is al een geweldige stap, maar ik wil meer. In het eerste halve seizoen bij Feyenoord heb ik het goed gedaan en na een paar keer goed meetrainen, mocht ik een gaatje in de selectie opvullen. Die kans moet je dan ook grijpen. Mentaal kan ik het aan. Mijn vader heeft me altijd geleerd om op mijn eigen kwaliteit te vertrouwen. Niet laten afleiden en focussen op de wedstrijd. Uiteindelijk ga je daardoor meer vrijuit spelen. Dan ben ik ook op mijn best.’

Kirayno: ‘Mentaal ben ik ook goed op de volgende stap voorbereid. Mijn ambitie is om mijn debuut in het betaald voetbal te maken en dan zien we wel verder. Hopelijk lukt het dit seizoen nog bij Heerenveen. Dat zou heel mooi zijn. Maar als het dit seizoen niet lukt, dan ga ik voor volgend jaar.’ ●

‘Mijn vader heeft me altijd geleerd om op mijn eigen kwaliteit te vertrouwen. Niet laten afleiden en focussen op de wedstrijd’

